

Lifs etiske regler

for dialog og forhandling
med beslutningstagere

Lægemedelindustriforeningen

Lersø Parkallé 101, 2100 København Ø • +45 39 27 60 60 • www.lif.dk

Indholdsfortegnelse

Januar 2010

Formål	3
Definitioner	4
Anvendelsesområde	7
Åbenhed	9
Krav til information	12
Anstændig adfærd	13
Fortrolig information	14
Uafhængighed	15
Lovgivning	21

Formål

§1

Lægemiddelvirksomheder er i løbende dialog og forhandling med politikere og myndigheder med det formål at optimere parternes fælles interesser og samtidig skabe grundlaget for at øge patienter og borgeres adgang til optimal medicinsk forebyggelse og behandling.

De etiske regler sikrer en ramme for dialogen mellem lægemiddelvirksomheder og politikere/myndigheder, sådan at dialogen altid foregår på en åben, ærlig, redelig og troværdig måde. De etiske regler skal samtidig sikre, at parterne er økonomisk uafhængige af hinanden, og at samarbejdet og dialogen altid foregår, således at pressionsmuligheder parterne imellem er udelukket.

Definitioner

§2

I disse etiske regler gælder følgende:

A) Ved "politikere" forstås personer, der er medlem af (eller kandiderer til) Folketing, Regionsråd, Kommunalbestyrelse (eller Borgerrepræsentation), Europa-Parlament el. lign.

B) Ved "myndighedspersoner" forstås alle, der som hovederhverv er ansat hos en offentlig myndighed, der har myndighedsudøvelse eller tilsvarende. Det er fx ansatte i;

- ministerielle departementer, statslige styrelser og direktorater samt institutter, råd og nævn mv., som er knyttet til ovennævnte.
- forvaltninger i regioner og kommuner.

- en række private foreninger og virksomheder m.v., hvor medlemmerne eller ejerne er en del af den offentlige sektor. Dette gælder eksempelvis for ansatte i Danske Regioner og Kommunernes Landsforening.
- EU-Kommissionen eller øvrig EU-forvaltning.

C) Ved "beslutningstager" forstås en politiker eller en myndighedsperson, jf. ovenfor pkt. A og B.

D) Ved "lægemiddelvirksomhed" forstås Lifs medlemsvirksomheder eller disses repræsentanter.

E) Ved "ekstern konsulent" forstås en tredje part, der på vegne af lægemiddelvirksomheden arbejder med dialog og forhandling med beslutningstagere. Det kan eksempelvis være et PR- eller kommunikationsbureau, advokater el.lign.

F) Ved "virksomhedsrepræsentant" forstås en ansat i en lægemiddelvirksomhed eller en ekstern konsulent, som arbejder for virksomheden, jf. ovenfor pkt. D og E.

G) Ved "sundhedsperson" forstås læger, tandlæger, dyrlæger, farmaceuter, sygeplejersker, veterinærsygeplejersker, farmakonomer og studerende inden for disse fag.

H) Ved "dialog" forstås al form for mundtlig og skriftlig kommunikation, som virksomhedsrepræsentanter har med beslutningstagere.

I) Ved "forhandling" forstås en situation, hvor virksomhedsrepræsentanten via dialog med en beslutningstager forsøger at opnå enighed om eller støtte til et virksomhedsønske eller forslag.

Anvendelsesområde

§3

De etiske regler udgør et sæt minimumsregler, som forpligter Lifs medlemmer. Lægemedelvirksomhederne kan derfor have egne etiske regler for samarbejdet, der går videre end nærværende regelsæt.

§4

De etiske regler gælder for virksomhedsrepræsentanternes dialog og forhandlinger med beslutningstagere (politikere og myndigheds personer) på et internationalt, nationalt, regionalt eller lokalt niveau.

§5

Såfremt en ekstern konsulent, der arbejder med dialog og forhandling med beslutningstagere benyttes, er det lægemiddelvirksomhedens ansvar at sikre, at de etiske regler fuldt ud overholdes af denne tredje part.

Åbenhed

§6

Der skal være fuld åbenhed om, hvem og hvilke interesser virksomhedsrepræsentanten repræsenterer. Der skal derfor indledningsvist over for beslutningstageren ske en uopfordret og klar identifikation ved navn og angivelse af den lægemiddelvirksomhed, virksomhedsrepræsentanten arbejder for. Dette gælder også i tilfælde, hvor der benyttes en ekstern konsulent til at repræsentere en eller flere virksomheders interesser i samme sag.

§7

Lægemiddelvirksomheden er forpligtiget til at udvise og sikre fuld åbenhed om de tilfælde,

hvor virksomheden aflønner en beslutningstager, jf. undtagelsesbestemmelserne § 14, stk. A, B og C.

§8

Enhver lægemiddelvirksomhed er forpligtiget til via deres hjemmeside at offentliggøre en oversigt med navnene på de PR-, kommunikationsbureauer, advokater eller lign. eksterne konsulentvirksomheder, der på vegne af lægemiddelvirksomheden arbejder med dialog og forhandling med beslutningstagere.

Offentliggørelsen skal ske med angivelse af navnet på det pågældende eksterne bureau/konsulentvirksomhed/advokat.

Offentliggørelse skal tidsmæssigt ske uden unødigt ophold, efter at aftalen med den

eksterne konsulent er indgået, og skal være offentligt tilgængelig, mens aftalen/projektet forløber – dog i minimum 3 måneder.

Af lægemiddelvirksomhedens oversigt på hjemmesiden skal det endvidere eksplicit fremgå, at lægemiddelvirksomheden har gjort det eksterne bureau eller konsulentvirksomhed bekendt med nærværende regelsæt, og at lægemiddelvirksomheden påtager sig ansvaret for at sikre, at Lifs lobbykodeks overholdes af denne tredje part.

Krav til information

§9

Information, som videregives til beslutningstagerne, skal være opdateret og fyldestgørende og må ikke indeholde forkerte eller vildledende oplysninger.

Anstændig adfærd

§10

I dialog og forhandlinger med beslutningstagere skal der udvises anstændig opførsel, herunder gælder:

- A)** En beslutningstagers integritet må aldrig beklíkkes af virksomhedsrepræsentanten.

- B)** Der må ikke gøres brug af vildledende, falske, injurierende eller diskriminerende omtale af andre parter.

- C)** Uvedkommende personlige oplysninger må aldrig benyttes på en intimiderende måde eller som afsæt for pression.

Fortrolig information

§11

Virksomhedsrepræsentanten skal i alle tilfælde handle tillidsfuldt og udvise fuld respekt for information, der er rekvireret igennem fortrolighed fra en beslutningstager – med mindre dette vil stride mod lovgivningen. Dette skal respekteres, også i de tilfælde hvor den fortrolige information er rekvireret ved en tilfældighed eller fejl. Fortrolig information må ikke søges indhentet på uærlig vis.

Uafhængighed

§12

Der må ikke eksistere nogen form for økonomisk afhængighed mellem lægemiddelvirksomheden eller dennes repræsentant på den ene side og beslutningstageren på den anden side. På tilsvarende vis må virksomhedsrepræsentanten ikke handle på en måde, der kan give anledning til mistanke om bestikkelse.

§13

Virksomhedsrepræsentanter må ikke på nogen måde give økonomisk støtte eller sponsorater til myndighedspersoner eller politikere, hver-

ken på et individuelt plan eller via organisationer/foreninger (fx politiske partier, valgfonde el.lign.).

A) Lægemiddelvirksomheder må dog gerne yde sponsorater til konkrete faglige aktiviteter, kampagner og lignende arrangeret og afholdt af en offentlig myndighed.

§14

Lægemiddelvirksomhederne eller deres repræsentanter må ikke aflønne myndigheds personer eller politikere, der udfører et hverv, som virksomheden har direkte interesse i at påvirke. Dette er dog undtagelsesvis tilladt i de tilfælde hvor:

A) En beslutningstager som hovederhverv er fastansat som lønmodtager i en lægemid-

delvirksomhed, og hvor aflønningen udelukkende er relateret til dette hovederhverv. Hvis en virksomhed har ansat en beslutningstager, der som led i sit hovederhverv har – som sin primære opgave/ansvarsområde – at føre dialog og forhandling med beslutningstagere på lægemiddelvirksomhedens vegne (eksempelvis ansatte med ansvar for public og external affairs), påhviler der virksomheden et helt særligt ansvar for at sikre:

- a)** at forvaltningslovens regler og principper vedrørende inhabilitet altid overholdes som minimum,
- b)** at personen ved dialog og forhandling med øvrige beslutningstagere altid og uden undtagelse er fuldt åben om sit ansættelsesforhold, jf. § 6 og § 7, så der ikke opstår tvivl om inhabilitet.

B) En beslutningstager, der samtidig virker som sundhedsperson, og som udelukkende i sit virke som sundhedsperson udfører fag-

lige ydelser for lægemiddelvirksomheden, jf. reklamebekendtgørelsens § 23. Aflønningen skal udelukkende ske i relation til sådanne faglige ydelser og i øvrigt stå i rimeligt forhold til ydelsen.

C) En beslutningstager, der leverer en konkret og afgrænset ydelse for lægemiddelvirksomheden, der relaterer sig til undervisning, foredrag el.lign. Aflønningen skal udelukkende ske i relation til sådanne undervisnings/foredragsmæssige ydelser og i øvrigt stå i rimeligt forhold til ydelsen.

§15

Lægemiddelvirksomhederne eller deres repræsentanter må ikke på nogen måde tilbyde eller give gaver mv. til beslutningstagere, der udgør en økonomisk værdi for modtageren, og som

ikke har et fagligt sigte; fx må der ikke gives private gaver, billetter til sports-, kultur- eller underholdningsarrangementer, rejser, ferieophold, ekstravagante restaurantbesøg el.lign.

A) Dog må virksomhedsrepræsentanten give fagligt informationsmateriale (rapporter, bøger, analyser, film), som har et for virksomheden relevant oplysende formål, og som samtidig indgår direkte som et naturligt og åbenbart led i virksomhedens dialog med beslutningstagere.

§16

Virksomhedsrepræsentanten må forestå relevant bespisning ved direkte møder mellem virksomhedsrepræsentanten og beslutningstageren eller i forbindelse med temadage, konferencer m.v., som afholdes og finansieres af virksomheden. Virksomhedsrepræsentanten

må i forbindelse med ovenstående møder endvidere dække beslutningstagerens rejseomkostninger og udgifter til overnatning.

A) Ovenforstående udgifter til bespisning, rejseomkostninger eller overnatning skal ske på et rimeligt og ikke ekstravagant niveau.

B) Det tilladte niveau for ovenstående udgifter følger samme stramme rammer for bespisning, overnatning og rejser, som gælder i relation til lægemiddelvirksomhedernes samarbejde med sundhedsprofessionelle.

Lovgivning

§17

Alle aktiviteter, der vedrører dialog og forhandlinger med beslutningstagere, skal overholde gældende lovgivning. Hvor modparten stiller forslag om aktiviteter eller modydelser, der er i modstrid med loven, skal sådanne altid afslås.

A) Virksomhedsrepræsentanten skal i alle tilfælde tage initiativ til at modvirke lovbrud, hvor man måtte få kendskab til, at sådanne eksisterer eller planlægges gennemført af tredje part.

